
Beköszöntő



Van élet a válságon túl!

Kínálat 2009-re a best practice eszköztárából felsővezetőknek

Mint oly sokszor, a Pannon Bábszínházban ismét a makrogazdaság görcei rángatják az egészségügy marionett figuráját. Ez utóbbi nem is olyan régen szegény, kopottas ruhájában ünnepelt sztárként, „nagypolitikai tényezővé” válva a nézők figyelmének középpontjába került. Olyannyira, hogy szereplése akár a színház menedzsmentjének a sorsát is befolyásolta. Kiderült azonban, ha megremeg a zsinegeket mozgató bábjátékos keze, a marionett figura minden addigi népszerűsége elenyészik. Ki emlékszik már, hogyan is szerepelt két esztendővel ezelőtt, milyen pompás, modernnek vélt díszletekkel körülvéve kezdte el előadását, a tisztelt nagyjérdemű közönség elvárásainak kielégítésére milyen nagyravágyó célokat fogalmazott meg?

Az elnéptelenedett nézőtérre most többszázézeszes munkanélküliség, szociális válság és államcsőd lehetőségének árnyéka vetül. Ugyan ki törődik már a marionett figura évről évre egyre inkább viseltessé váló ruhájának cseréjével? Csak a rövid távú gondolkodás hiheti azonban, hogy van ennél fontosabb dolog is, hiszen a mostani válság korábbi kisebb válságok összegződéséből állt elő, a nagy közszolgálati rendszerek több évtizedes bűnös elhanyagolásából. Mindez persze nem az elkerülhetetlen balsors, természeti katasztrófák, vagy éppen a világgazdaság kikerülhetetlen, olykor felemelő, máskor megpusztító hullámai miatt történt meg velünk. Senki nem törődött a színház infrastruktúrájával, miközben csak egyre nőtt annak adóssága. Így következhetett be az, hogy ma már csak statisztafizetések jutnak a szereplőknek, miközben az előadások összesített gázsijait jelentősen meghaladó, hatalmas kamatteher nyomorítja a színház működését. Nem csodálkozhatunk tehát azon, hogy nagyon sokszor gyatrák voltak a rendezők, díszletesek, kellékesek, és a nézők nem éppen a legjobb előadásokat láthatták az elhanyagolt színpadon. Így válhatott egyre kevésbé népszerűvé a bábszínházi szereplés, romolhatott folyamatosan a színvonal és ezért lehetett felfokozott az elvárás az újnak vélt darabbal szemben.

Az előadás lezajlott, a marionett figura visszahuppant a földre, kikerült a mesés díszletek közül. Nekünk, az egészségügyben tevékenykedő menedzsereknek egyelőre nem marad más teendőnk körülötte, mint a kosztümök kímélése, foltozása, hát ha egy szezont kibírunk még. Talán még segít is, hogy a színházi reflektorok fényéből – a politika ütközőzónájából – kikerült az előadás. A színház működésének alapfeltételei úgysem változtak.

Ismerjük meg tehát a ruha varrásának gyengeségeit, a még teherbíró pontokat. Lessük el egymástól annak a technikáját, hogyan ne szakadjon el az óvatosan mozgatott bábún a feslett anyag, a következő, immáron szűk körű kamaraelőadásokon. Találjuk meg együtt, aktuálisan hol a legfontosabb a javítás. Marad tehát a szívós „aprómunka”, amelyhez – mint évek óta annyiszor – Kontrolling Konferenciánk képzés jellegű, szigorúan szakmai, a menedzsment munkáját támogató programja ad segítséget minden gyakorló egészségügyi menedzsernek és érdeklődőnek. Biztosak vagyunk abban is, hogy ebben a helyzetben, ilyen körülmények közepette lesz igazán jelentősége a valós kontrolling tevékenységnek, a vezetői információs rendszereknek, valamint a stratégiai és válságmenedzsment tudásnak és képességeknek.

A Szerkesztőbizottság és a konferencia szervezőinek nevében kívánok minden kedves résztvevőnek gyümölcsöző és eredményes részvételt konferenciánkon. A közelgő ünnepekre gondolva a Szerkesztőség minden tagja nevében kívánok békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag újesztendőt minden Kedves Olvasónknak.

*Dr. Pásztélyi Zsolt
felelős szerkesztő*